

**NEDERLANDS DELEGATION
NEW GENERAL ASSEMBLY
UNITED NATIONS**

New York, 13 November 1950.

Hotel Barbizon Plaza, Room 2139,
New York City.

Amice Excellencie,

Bij het ontvangen van dit briefje zult ge naar ik hoop met Marga Klompé hebben gesproken. Zij is n.l. op 11 dezer van hieruit naar Holland vertrokken op weg naar Straatsburg en zou gedurende haar korte oponthoud in den Haag, trachten enkele Ministers te ontmoeten om hen op de hoogte te brengen van ons beider opinie over Nieuw Guinea en van onze alhier opgedane indrukken.

Het zal je bekend zijn, dat ik geheel je mening deel dat West-Nieuw-Guinea onder de volle Nederlandse souvereiniteit dient te blijven en dat de Indonesische aanspraken op dit laatste Nederlandse gebied in de Pacific van iedere grond ontbloeit zijn. Ik zal hier niet verder over uitweiden, aangezien ge de vele argumenten even goed, of waarschijnlijk beter kent dan ikzelf. Wellicht is echter van belang voor je te weten, dat internationaal, en dan speciaal voor wat betreft de V.N., onze positie bepaald gunstig is en de laatste tijd zelfs is verbeterd. Er is geen sprake van van enig vooroordeel tegen ons. In tegendeel. Het optreden der Indonesische machthebbers tegenover Ambon heeft, hoewel helaas niet rechtstreekse interventie der V.N., althans dit gunstige resultaat voor ons opgeleverd, dat er minder nog dan voorheen bij de Engelsen en Amerikanen (de Fransen zijn uiteraard geheel op onze hand) de neiging bestaat om in de Nieuw-Guinea zaak enigerlei steun te verlenen aan de Indonesische verlangens. Ik houd mij overtuigd en deel terzake de mening van van Roijen en van von Balluseck, dat, indien wij slechts voet bij stuk houden, wij ons doel zullen bereiken en dat, in tegenstelling met vorige jaren, wij ditmaal geen internationale vooroordelen van de ervoor in aanmerking komende Westerse grote mogendheden of zware pressie zullen hebben te duchten.

Waar bovendien onze feitelijke positie bijzonder sterk is en wij ondermeer door Australie en Nieuw Zeeland volledig worden ondersteund, is er geen enkele dringende reden waarom wij eventueel een compromis-oplossing zouden moeten overwegen. Ieder compromis, n.l., waaronder de Nederlandse souvereiniteit niet ten volle zou worden gehandhaafd, zal, naar mijn vaste overtuiging, onze juridische positie, die op het ogenblik bijzonder sterk is, ondergraven en ons geheel verdwijnen uit de Pacific inluiden, met als consequentie het verdwijnen van iedere Nederlandse invloed in Indonesie zelf.

Ik hoop dan ook zeer, dat de Regering voet bij stuk zal houden tijdens de a.s. besprekingen met de Indonesiërs en dat met name geen rekening zal worden gehouden met de op het ogenblik uit Djakarta komende bedreigingen met economische of zelfs ergere represailles. Nog daargelaten, dat dergelijke represailles een tweesnijdend zwaard zijn en Indonesie economisch en internationaal-politiek grote schade zullen toebrengen, zou ingaan op dit soort chantage ons reeds zo geslonken prestige in het

- het Verre Oosten -

het Verre Oosten de genadeslag toebrengen met alle gevolgen van dien. Daarenboven is er geen schijn van garantie, dat indien wij weer toegeven, vexatoire maatregelen vroeger of later niet tegen ons ~~g~~allen worden genomen. De uitvoering of beter de niet-uitvoering der RTC-accorden van de zijde der Indonesiërs wettigt volkomen, dat onzerzijds niet opnieuw wissels worden getrokken op de toekomst.

Ik moge het bij deze enkele opmerkingen laten en eindig met je sterkte toe te wenssen bij de komende belangrijke besprekingen.

Een copie van dit schrijven zal ik aan v. Schaik en aan Romme zenden.

Met hartelijken groet, ook aan je trouw.

Heeds t.t. in X:

J. L. Beaupré O.F.M.

p.s. vorige week moest ik even informeerden, in verband met hier opschuivende gesprekken, naar w. Jittrigen van het Uniehof. Ik heb begrepen, dat daarvan voortvorig te spreken is. Hetgeen voor hier goed is, want het zijn nog lang niet klaar. Maar in ieder geval respect voor Perotris thans te zijn.

B.